

வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட தேசம் என்பது பரிசுத்த ஆவியின் தேசத்தில் வாழ்வதாகும்

1 கர்த்தருடைய தாசனாகிய மோசே மரித்தபின்பு, கர்த்தர் மோசேயின் ஊழியக்காரனான நூனின் குமாரன் யோசவாவை நோக்கி:
2 என் தாசனாகிய மோசே மரித்துப்போனான்; இப்பொழுது நீயும் இந்த ஊனங்கள் எல்லாரும் எழுந்து, இந்த யோர்கானைக்கடந்து, இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு நான் கொடுக்கும் தேசத்துக்குப் போங்கள்
3 நான் மோசேக்குச் சொன்னபடி உங்கள் காலடி மிதிக்கும் எவ்விடத்தையும் உங்களுக்குக் கொடுத்தேன்.. (யோசவா 1:1-3).

இந்த நாளுக்கான எலியா அதைப் பற்றி என்ன சொன்னார் என்பதைக் கேளுங்கள் :

அதுதான் வாக்குத்தத்தம். வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட தேசம் என்பது பரிசுத்த ஆவியின் தேசத்தில் வாழ்வதாகும். ஆவியின் வல்லமையில் வாழ்வதே திருச்சபைக்கான தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம் . அது வேறொரு உலகம்; அது வேறொரு தேசம். இந்த வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட தேசத்தில் வாழ்வதற்கும் , அந்த வாக்குத்தத்தத்தைப் பெறுவதற்கும், நீங்கள் இதுவரை இருந்த சூழ்நிலைகளிலிருந்து வெளியே வர வேண்டும். அந்த வாக்குத்தத்தத்தை நினைவில் கொள்ளுங்கள், " இதற்குப் பின்பு பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்கள்மேல் வந்தபின் , நீங்கள் உன்னதத்திலிருந்து வல்லமையைப் பெறுவீர்கள்..." (அப் 1:8). [1]

இரண்டாம் யாத்திராகமத்தில், அவர் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட ஒரு தீர்க்கதரிசியை (இயேசு கிறிஸ்துவை) கொண்டு வந்தார்; அவரே அவருடைய குமாரனும், தேவ-தீர்க்கதரிசியும் ஆவார் . மோசே அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசியாக இருப்பார் என்று கூறினார்; மேலும் அக்கினி ஸ்தம்பத்தைக் கொண்டிருந்தார், அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் செய்தார். அந்தத் தீர்க்கதரிசியே, " என்னை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ , அவன் நான் செய்கிற கிரியைகளைச் செய்வான்" (யோவான் 14:12) என்று கூறினார்.

மேலும், கடைசி நாட்களில் யாத்திராகமத்தின்போதும் அவர் இதே காரியத்தை வாக்குறுதியளித்தார், அதை அவரால் மாற்ற முடியாது. அறிவியல் சான்றுகளாலும், ஆவியானவரின் சாட்சியாலும், ஆவியானவரின் கிரியைகளாலும், அந்த மாபெரும் அக்கினி ஸ்தம்பம் நமக்கு மத்தியில் அசைந்துகொண்டிருப்பதை நாம் இன்று காண்கிறோம்; மேலும், இயேசு கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலின் அடையாளங்களும் அற்புதங்களும், மக்களை ஒரு பிரிவினைவாதத்திலிருந்து இயேசு கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்திற்குள் அழைத்து, ஒரு தேசத்திற்குச் சென்று வாழச் செய்கின்றன. [2]

உலக காரியங்களிலிருந்தும், நம்முடைய சகல கூட்டாளிகளிலிருந்தும் நம்மைப் பிரித்துக்கொண்டதற்காக நன்றி செலுத்தலாமா (2 கொரி. 6:14-18). ஆபிரகாம் ஒரு யாத்திரிகராக இருந்தார். தேவன் நம்மை மரித்த மதங்கள் எல்லாவற்றிலிருந்தும் பிரித்திருக்கிறார். நான் இப்போது தேசம் முழுவதும் பேசுகிறேன், மரித்த கோட்பாடுகள் எல்லாவற்றிலிருந்தும். எதற்காக? நம்மைப் பிரித்து, நமக்கு ஒரு புதிய தேசத்தையும், இந்த நாளுக்கான ஒரு புதிய செய்தியையும் திறந்து காட்டினார்.

லூதர், வெஸ்லி மற்றும் மற்றவர்களைப் போலவே பெந்தேகோஸ்தேவும் வறண்டுபோய் இறந்துவிட்டது. அது ஒன்றாக இணைக்கப்பட்ட ஒரு சில தேவாலயங்களைத் தவிர வேறில்லை. இருப்பினும், அங்குள்ள நல்லவர்கள் வெளியே வர வேண்டும். [3]

இப்போது, நாம் எல்லாவிதமான பெரிய செயல்களையும், ஆர்ப்பரிப்பதையும், தேவனைத் துதிப்பதையும் கண்டிருக்கிறோம்; எல்லாம் நல்லதுதான். நாம் அந்நிய பாஷைகளில் பேசியிருக்கிறோம், தீர்க்கதரிசனம் உரைத்திருக்கிறோம், இன்னும் பல. நாம் அதையெல்லாம் கண்டிருக்கிறோம். அது நல்லதுதான். அது அதனுடன் சேர்ந்தே வருகிறது .

ஆனால், நினைவில் கொள்ளுங்கள், கடைசியாக இருப்பது அவருடைய தெய்வீக பிரசன்னம், அதாவது வார்த்தையே. அவரே அந்த வார்த்தை. தலையாகிய வார்த்தை, சரீரத்திற்கு வருகிறது. பார்த்தீர்களா? மேலும் அந்த வார்த்தை, எபிரேயர் 4:12-13-ல், "தேவனுடைய வார்த்தை இருமுனை வாளைவிடக் கூர்மையானதும், வல்லமையுள்ளதுமாக இருக்கிறது; அது இருதயத்தின் எண்ணங்களையும் நோக்கங்களையும் பகுத்தறியும்" என்று கூறியது. இப்போது அந்த வேதவசனத்தை எடுத்து, தீர்க்கதரிசிகளின் தொடக்கத்திலிருந்து இயேசு கிறிஸ்து வரை பின்னோக்கிச் சென்று பாருங்கள், அவர் மேசியா என்று அறியப்படுவது அதே விஷயம்தானே, அதே விஷயம்தானே என்று.

இப்போது இங்கே ஏதோ ஒரு மனிதன் மேசியா அல்ல. பரிசுத்த ஆவியானவரே மேசியா. கிறிஸ்துவும் பரிசுத்த ஆவியானவரும் ஒன்றே, எனவே அது இப்போது இங்கே மாம்சத்தில் செயல்பட்டு, எடுத்துக்கொள்ளும் கிருபைக்காக சரீரத்தை ஆயத்தப்படுத்துகிறது. [4]

கிறிஸ்துவின் தோற்றத்திற்கும் கிறிஸ்துவின் வருகைக்கும் இடையே வேறுபாடு உண்டு என்பதை எத்தனை பேர் அறிவார்கள் ? அது இரண்டு வெவ்வேறு வார்த்தைகள். இப்பொழுது தோன்றுதல் (2 தீமோத்தேயு 4:8), வருகை விரைவில் நிகழும். அவர் நமக்கு மத்தியில் தோன்றி, தமது சபையில் ஒரு காலத்தில் செய்த கிரியைகளை இப்போது செய்கிறார். இப்போது, நீங்கள் அந்த சபையின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறீர்கள், கிருபையினால் விசுவாசிக்கிறீர்கள். நான் அந்த சபையின் ஓர் அங்கத்தினன்.

இப்போது, நான் ஒரு பிரசங்கியார் அல்ல. நான் பிரசங்கியார் இல்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதைச் செய்வதற்குத் தேவையான கல்வி எனக்கு இல்லை. சில சமயங்களில், அந்தப் பணிக்கு அழைக்கப்பட்ட தேவனுடைய மனிதர்களுக்கு மத்தியில் இங்கே நிற்பதற்கு நான் தயக்கம் கொள்கிறேன். அப்போஸ்தலர்கள், தீர்க்கதரிசிகள், போதகர்கள், மேய்ப்பர்கள் மற்றும் சுவிசேஷகர்கள் இருக்கிறார்கள் (எபேசியர் 4:11-12). எல்லாரும் அப்போஸ்தலர்கள் அல்ல, எல்லாரும் தீர்க்கதரிசிகள் அல்ல, எல்லாரும் போதகர்கள் அல்ல, எல்லாரும் சுவிசேஷகர்கள் அல்ல (1 கொரிந்தியர் 12:28-30).

ஆனால் என்னுடைய ஊழியம் ஒரு போதகர் அல்லது ஆசிரியரின் ஊழியத்திலிருந்து வேறுபட்டது. நான் அப்படிப்பட்டவன் அல்ல. சகோதரரே, நான் தவறாகப் பேசினால் என்னை மன்னியுங்கள். நான் அதை வேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. ஆனால் அவர் இங்கே இருக்கிறார் என்பதை அறிவிப்பதே என்னுடைய ஊழியம் (வெளி. 10:1-7). [5]

யாக்கோபு இரவு முழுவதும் தன் பாவங்களை அறிக்கையிட்டுப் போராடிய பிறகு, அவன் இருந்த இடம் உனக்கு நினைவிருக்கிறதா? அதன் பெயர் பெனியேல். (ஆதி. 32:22-32). எபிரேய மொழியில் பெனியேல் என்ற வார்த்தைக்கு "சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுடைய முகம்" என்று பொருள். யாக்கோபு என்னும் அந்தச் சிறிய கயவன், அதன் பெயர் யாக்கோபு, அதற்கு "வஞ்சகன்" என்று பொருள் (ஆதி. 27). அவன் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் தேவனை விட்டு ஓடிப்போனான், ஆனால் பெனியேலில் தேவனுடைய பிரசன்னத்தில், தேவனுடைய முகத்தில் ஒருமுறை வந்தபோது, அவன் தேவனைப் பற்றிக்கொண்டான், அவரை விட்டுவிடவில்லை. தேவனே, எங்களுக்கு இன்னும் யாக்கோபுகளைப் போன்றவர்கள் தேவை. அவன் தேவனுடைய முகத்தை, தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் பற்றிக்கொண்டான், சூரியன் உதிக்கும் வரை அங்கேயே இருந்தான். தேவன், "சூரியன் உதிக்கிறது, என்னை போகவிடு" என்றார். அவன் சூரியன் உதிக்கும் வரை தேவனுடைய முகத்தில் இருந்தான், ஆனால் அவன் நீதிமானாக்கப்பட்டு இரட்சிக்கப்பட்டுச் சென்றான்.

ஓ, இப்போது, அவன் போராடி வெற்றி பெற்றான் என்பதை அறிவது எவ்வளவு பெரிய காரியம்! அதாவது, அவன் தேவனுடைய அடையாளங்களைக் கண்டிருந்தான், தேவனைப் பற்றிய கனவுகளைக் கண்டிருந்தான், ஆனால் இந்த ஒரு முறை அவன் தேவனுடைய முகத்திற்கு முன்பாக, தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் இருந்தான். நண்பர்களே, சிந்தித்துப் பாருங்கள்! தேவனுடைய பிரசன்னத்தில், ஒரு மனிதன் மாற்றப்படுகிறான். யாக்கோபு மாற்றப்பட்டான். இப்போது அவனால் தேவனுடன் நடக்க முடிந்தது. ஆம், அவன் அங்கே சென்றபோது இருந்ததை விட முற்றிலும் மாறுபட்ட மனிதனாக இருந்தான். யுத்தம் இப்போது முடிந்துவிட்டது. ஆம், ஐயா. அவன் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டத் தொடங்கினான். அவனுக்குப் பலிபீடங்களைக் கட்டும் பழக்கம் இருந்ததில்லை, உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால்,

நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், நீங்கள் தேவனுடைய பிரசன்னத்திற்குள் வரும்போது, எங்காவது ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்ட விரும்புவீர்கள். நீங்கள் ஜெபிக்கக்கூடிய ஒரு இடத்தைக் கண்டுபிடிக்க விரும்புவீர்கள். அவன் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டினான். அவன் சுத்திகரிக்கப்பட்டான், தேவன் ஜெயித்திருந்தார்.

சங்கீதம் 16:8-ல், தாவீது, "நான் கர்த்தரை எனக்கு முன்பாக வைத்திருக்கிறேன்" என்று கூறினார். அது ஒரு நல்ல காரியம். அதனால், அவர் அதைப் பற்றிக் குழப்பமடையவில்லை. அவர் தேவனுடைய பிரசன்னத்தை உணர விரும்பினார், எனவே தாவீது, "நான் கர்த்தரை எப்பொழுதும் என் முகத்திற்கு முன்பாக வைத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது நான், தாவீது, தேவனுடைய பிரசன்னத்தை எப்பொழுதும் உணரும்படி, கர்த்தரை என் முகத்திற்கு முன்பாக வைத்திருக்கிறேன்" என்று கூறினார். அது நம் அனைவருக்கும் ஒரு நல்ல பாடமாக இருக்காதா? கர்த்தரை நம் முகத்திற்கு முன்பாக வைப்போம், அப்போது நாம் அவருடைய பிரசன்னத்தை உணர்வோம். அவருக்கு முதலிடம் கொடுங்கள், உங்களுக்கு முன்பாக. ஏன்? நீங்கள் தொடர்ந்து இறைவனின் பிரசன்னத்தில் இருக்கிறீர்கள் என்பதை உணரும்போது பாவம் செய்ய மாட்டீர்கள். (சங்கீதம் 119:11). தேவன் அருகில் இருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் உணரும்போது, உங்கள் பேச்சில் கவனம் செலுத்துவீர்கள்.

ஒரு மனிதன், தேவன் இல்லை என்று நினைக்கும்போது, அவன் சபிப்பான், பெண்களை இச்சையுடன் பார்ப்பான், திருடுவான், ஏமாற்றுவான், பொய் சொல்வான். தேவன் தன்னைக் காணவில்லை என்று அவன் நினைக்கும்போது எதையும் செய்வான். ஆனால் அவனை தேவனுடைய பிரசன்னத்திற்குள் கொண்டு வாருங்கள், அவன் அதை இப்போதே நிறுத்திவிடுவான். பார்த்தீர்களா? தாவீது, "நான் கர்த்தரை எப்பொழுதும் எனக்கு முன்பாக வைத்திருக்கிறேன்" என்று சொன்னார். அது ஒரு நல்ல காரியம். தேவன் அவனைத் தம்முடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனிதன் என்று சொன்னதில் ஆச்சரியமில்லை. தேவன் அருகில் இல்லை என்று நினைக்கும்போது மனிதன் எல்லாவற்றையும் செய்வான். ஆனால் தேவன் அருகில் இருக்கிறார் என்பதை அவன் உணரும்போது, ஒரு பாவியை நீங்கள் எப்போதாவது கவனித்திருக்கிறீர்களா? தேவபக்தியுள்ள ஒருவன் அருகில் வந்தால், அவனுக்குச் சிறிதளவேனும் மரியாதை இருந்தால், அவன் சபிப்பதை நிறுத்திவிடுவான். பார்த்தீர்களா? அவன் வழக்கமாகச் சொல்லும் அசிங்கமான நகைச்சுவைகளைச் சொல்லமாட்டான். பாருங்கள், அவன் அதை விட்டுவிடுவான், ஏனென்றால் அவன் தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் இருக்கிறான் என்பதை அவன் அறிவான், ஏனெனில் தேவன் தம்முடைய மக்களின் கூடாரத்தில் வாசம்பண்ணுகிறார் (எபேசியர் 2:20-22).

நாம் அவருடைய பிரசன்னத்திற்குள் வரும்போது, நாம் மாற்றப்படுகிறோம், ஒருபோதும் முன்போல் இருப்பதில்லை. எல்லா காலங்களிலும், வாழ்க்கையின் எல்லா நிலைகளிலும் உள்ள மனிதனைப் பாருங்கள். ஆபிரகாமைப் பாருங்கள்.

நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "சரி, மாற்றப்பட்ட வாழ்க்கை ஊழியர்களுக்கு மட்டும்தான்." ஓ, இல்லை. மாற்றப்பட்ட வாழ்க்கை அனைவருக்கும் உரியது. [6]

ஆனால், இதோ, நான் உங்களைச் செய்ய வைக்க முயற்சிப்பது இதுதான்: அந்த முரண்பாட்டை இப்பொழுதே உங்களிடமிருந்து அகற்றிவிட்டு, வார்த்தை இங்கே நம்மிடையே மாம்சமாகும்போது அந்த வார்த்தையை நம்புங்கள். வார்த்தை நம்முடைய சொந்த மாம்சத்தில் உயிர்ப்பிக்கப்படுகிறது , அது தேவனுடைய பிரசன்னத்தைக் காட்டுகிறது. [7]

இப்போது நாம் கவனித்தால், கல்வாரி வரை இஸ்ரவேலர் செய்த மிகப்பெரிய தவறு, வனாந்தரத்தில் அவர்கள் மேற்கொண்ட பயணத்தில்தான் நிகழ்ந்தது. அது என்னவென்றால், (யாத்திராகமம் 19-ல்) அவர்கள் கிருபைக்குப் பதிலாக நியாயப்பிரமாணத்தை ஏற்றுக்கொண்டதுதான். அவர்களிடம் கிருபை இருந்தது. அவர்களிடம் ஒரு தீர்க்கதரிசி இருந்தார். அவர்களிடம் பலியிடப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டி இருந்தது. அவர்களிடம் மீட்பு இருந்தது. அவர்கள் செங்கடலைக் கடந்து கொண்டுவரப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் நோய்களிலிருந்து குணமாக்கப்பட்டிருந்தனர் (எண்ணாகமம் 21:4-9). பாறையில் அடிக்கப்பட்ட தண்ணீர் அவர்களிடம் இருந்தது (1 கொரிந்தியர் 10:1-4; ஆதியாகமம் 17:6). வானத்திலிருந்து மன்னா அவர்களிடம் இருந்தது (யாத்திராகமம் 16). அவர்களுக்குத் தேவையான அனைத்தும் வழங்கப்பட்டிருந்தன, ஆனாலும் அவர்கள் வேறு எதையோ விரும்பினார்கள்.

இன்றுள்ள நம் எபேசியர்களுக்கு இது ஒரு மிகச் சரியான முன்மாதிரி. நாம் லூத்தரின் கீழ் வெளியே வந்தோம்; மெதடிஸ்ட்டின் கீழ் பரிசுத்தமாக்கப்படுதலைக் கடந்து சென்றோம்; பெந்தேகோஸ்தேயின் கீழ் மீட்பிற்குள் வந்தோம். வனாந்தரப் பயணம் இருந்ததைப் போலவே இதுவும் இருந்தது. தேவன் நம்மை வெளியே கொண்டு வந்தபோது, நாம் மிகவும் சிறப்பாகச் செயல்பட்டோம். ஆனால் நாம் என்ன செய்தோம்? மற்றவர்களைப் போல இருக்க விரும்பினோம். இப்பொழுது, கிருபை மட்டுமே நம்மைக் காப்பாற்றுகிறது என்றும், திருச்சட்டம் ஒருபோதும் நம்மைக் காப்பாற்றுவதில்லை என்றும் நாம் அறிந்துகொள்கிறோம் (எபேசியர் 2:8-9; ரோமர் 3:20-31).

இங்கே யோசுவா கடைசி கால ஊழியத்தின் ஓர் முன்னடையாளமாக இருக்கிறார். இப்போது அந்தப் பயணத்தின் மூன்று கட்டங்களை நினைவுகூருங்கள். அனைத்தும் நின்றுபோனது; முதலில் சட்டமும் மற்ற அனைத்தும் நின்றுபோக வேண்டியிருந்தது, அதனால் யோசுவா... மேலும் யோசுவா என்பது இயேசு என்ற அதே வார்த்தைதான், "யெகோவா- இரட்சகர் ," அவர் அவர்களை வனாந்தரத்திலிருந்து வாக்குத்தத்த தேசத்திற்குக் கொண்டு சென்றார் .

மேலும் நான் அறிஞர்களுடன் முரண்பட விரும்பவில்லை, ஆனால் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட நிலம் சொர்க்கத்தைக் குறிக்கிறது என்று பலர் கருதுகின்றனர். அது சொர்க்கத்தைக் குறிக்க முடியாது. அது முடியாது, ஏனென்றால் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட நிலத்தில் போர்கள், பிரச்சனைகள், விரக்தி மற்றும் எல்லாமே இருந்தனவா? அது வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட நிலத்தைக் குறிக்கவில்லை .

[8]

மற்றவர்கள் மீது செய்யப்படும் மற்ற பெரிய அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் நம்மால் காண முடிகிறது, ஆனால் நம் நிலை என்ன? அது தேவனுக்கு முன்பாக நாம் உறுதியுடன் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒருவித தவிப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். நாம் வேதத்திலிருந்து அதை வாசித்திருக்கும்போது, அவருடைய வருகையின் அடையாளங்கள் இந்த முழு சபையையும் ஒன்றுசேர்க்க வேண்டும் ... மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மிடம், "ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்குப் போங்கள், இன்னின்ன காரியம் நடக்கும்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்; அது என்னவென்று சொல்லவில்லை, ஆனால் அது நடக்கும் என்று சொன்னார். நாம் அங்கே போகிறோம், அது அப்படியே நடக்கிறது. செய்தித்தாள்கள் அதை நிரப்புகின்றன, பத்திரிகைகள் அதை நிரப்புகின்றன, அதன் படத்தைக் காட்டுகின்றன. இங்கே திரும்பி வந்து, வேதாகமத்தில் மறைந்திருக்கும் அந்த மாபெரும் இரகசியங்கள், நாம் இதற்கு முன் அறியாத ஒரு புதிய களத்தில் நமக்குத் திறக்கப்படுவதையும் , அது கர்த்தராகிய இயேசுவின் வருகையுடன் கச்சிதமாகக் கலப்பதையும் பாருங்கள் (மத்தேய 13:10-17).

பின்னர், செய்திகளின் முடிவில், மாபெரும் பரிசுத்த ஆவியின் செயலைக் காணுங்கள், அவர் மக்களுக்கு முன்பாகக் கண்ணுக்குத் தெரியும் வகையில் இறங்கி வருவதைக் காணுங்கள், அதைப் புகைப்படம் கூட எடுங்கள். அது செயல்படுவதையும், அது ஒரு மனிதன் அல்ல, அது வெறும் போதகர் அல்ல, அது ஒரு குறிப்பிட்ட சபை அல்ல என்பதைக் காட்டுவதையும் பாருங்கள். இயேசு கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் அது மாம்சமாக இருந்தபோது காட்டிய அதே காரியத்தை பரிசுத்த ஆவியே காட்டுகிறது. இப்போது அது அவருடைய மணவாட்டியின் சரீரத்தில் மாம்சமாகியுள்ளது. இது நம்மை விரக்தியில் ஆழ்த்த வேண்டும். [9]

சகோதரர் ஜூனியர் ஜாக்சனின் கனவு, மூன்றாவது இழுப்பின் மூலம் என்ன நடந்தது என்பதை விளக்குகிறது. அவர் சகோதரர் பிரன்ஹாமிடம், "நான் ஒரு கனவு கண்டேன். ஒரு வயல்வெளியில் இருப்பது போல, நீலப் புல் அல்லது அது போன்ற ஏதோ ஒன்று இருந்த ஒரு பெரிய குன்று இருந்தது. அந்தக் குன்றின் உச்சியில், தண்ணீர் மண்ணை அடித்துச் சென்ற இடத்தில், ஒரு மலையின் உச்சியைப் போல ஒரு பாறை இருந்தது. அது பாறையாக இருந்தது; புல் இல்லை. தண்ணீர் அடித்துச் சென்ற இடத்தில், அது அந்தக் கற்களில் ஏதோ சில குறியீடுகளைப் பொறித்திருந்தது. நீங்கள் அங்கே நின்று, அந்தக் கற்களில் இருந்த இந்தக் குறியீடுகளுக்கு விளக்கம்

அளித்துக் கொண்டிருந்தீர்கள்," என்றார். மேலும் அவர், "ஜார்ஜியாவிலிருந்தும், சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலிருந்தும் வந்த சகோதரர்களாகிய நாங்கள் அனைவரும் ஒன்றாக நின்று, அந்தக் கற்களிலும், அந்த மலையிலும் இருந்த அந்த மர்மமான எழுத்துக்களுக்கு நீங்கள் விளக்கம் அளிப்பதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம், " என்றார்.

அவன் சொன்னான், "பிறகு நீ காற்றில் இருந்து எடுப்பது போல, ஒரு இடிப்புக்கம்பி அல்லது நெம்புகோல் போன்ற ஒன்றை எடுத்தாய்." அப்படித்தானே, சகோதரா? "அதுபோலத்தான், ஒரு இடிப்புக்கம்பி, மிகவும் கூர்மையானது." அவன் சொன்னான், "நீ அதை எப்படிச் செய்தாய் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை." மேலும், "நீ அந்த மலையின் உச்சியைத் தாக்கி, அதைச் சுற்றிலும் கிழித்து, அதன் முகட்டைத் தூக்கி எறிந்தாய்" என்று கூறினார். அது ஒரு பிரமிடு வடிவத்தில் இருந்தது. நீங்களோ அதன் உச்சியைப் பிடுங்கி எறிந்தீர்கள்." இப்போது, பிரமிடு பற்றிய செய்தி பிரசங்கிக்கப்படுவதற்குப் பல மாதங்களுக்கு முன்பே இது நடந்தது. அவர் சொன்னார், "அதன் கீழே கருங்கல்லாகிய வெள்ளைக் கல் இருந்தது. அப்பொழுது நீங்கள் சொன்னீர்கள், 'சூரியனோ, ஒளியோ, இதற்கு முன்பு இதன்மேல் பிரகாசித்ததில்லை . இதை உள்ளே பாருங்களேன். இதைக் கவனியுங்கள்.'" (எபேசியர் 1:15-18).

ஆம், அது சரிதான். ஏனென்றால், உலகம் உருவானபோது, ஒளி தோன்றுவதற்கு முன்பே அது உருவானது. அது நம் அனைவருக்கும் தெரியும். தேவன் தண்ணீரின்மேல் அசைவாடினார். பின்னர், தொடக்கத்தில், அவர் ஒளிக்காகப் பேசினார். இயல்பாகவே, அங்கே கீழே, அந்த உருவாக்கம் நிகழ்ந்த காலத்தில், அந்த ஒளி அந்தக் கல்லின்மேல் ஒருபோதும் வந்ததில்லை.

அவர், "' இதோ பாருங்கள் . இதன் மீது இதற்கு முன் ஒருபோதும் ஒளி பட்டதில்லை "' என்றார். அவர்கள் அனைவரும் எழுந்தபோது, நான் அவர்களிடம் அதைப் பார்க்கச் சொன்னேன் , உடனே அவர்கள் அனைவரும் உள்ளே எட்டிப் பார்க்க வந்தார்கள்.

ஆனால், அவர்கள் உள்ளே பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, அவன் தன் கண்ணின் ஓரத்தில், நான் நினைக்கிறேன், வெளியே பார்த்து என்னைக் கவனித்தான் என்று அவன் சொன்னான். நான் ஒரு பக்கமாக நழுவி, மேற்கு நோக்கி, சூரியன் மறையும் திசையை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கினேன்; ஒரு குன்றின் மீது ஏறி, ஒரு குன்றிலிருந்து இறங்கினேன்; ஒரு குன்றின் மீது ஏறி, ஒரு குன்றிலிருந்து இறங்கினேன்; மேலும் மேலும் சிறியதாகி, கண்ணுக்கு எட்டாத தூரம் வரை சென்றுவிட்டேன்.

நான் அவ்வாறு செய்தபோது, அவர் சொன்னார், "சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, சகோதரர்கள் திரும்பி, 'அவர் மறைந்துவிட்டாரா? எங்கே போனார்?' என்று கேட்டார்கள்." மேலும், "சிலர் அந்த வழியிலும், சிலர் ஒரு வழியிலும், வேறு சில

வழியிலும் சென்றார்கள்” என்றார்கள். ஆனால், மிகச் சிலரே அங்கேயே தங்கி, நான் அவர்களிடம் சொன்னதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்போது கனவின் விளக்கத்தைக் கவனியுங்கள். நான் அவனிடம் ஒரு விஷயத்தையும் சொல்லவில்லை, அல்லது இவற்றில் எதையும் நான் சொல்லவில்லை, அவற்றில் எதையும். ஆனால், நான், "ஆம்" என்றேன். என் இதயம் நடுங்கிக்கொண்டிருந்தது. நான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். இப்போது, அந்த மர்மமான எழுத்து... இருங்கள், நான் அதை இன்னும் சிறிது நேரம் அப்படியே விட்டுவிடுகிறேன். [10]

நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள், கூர்ந்து கேளுங்கள். மீண்டும் கீழே பாருங்கள்; இறைவார்த்தையைக் கொண்டு உங்களை நீங்களே ஆராய்ந்து, நீங்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறீர்கள் என்று பாருங்கள். குட்டையான முடி வைத்திருக்கும் பெண்களே , அதை வளர விடுங்கள். நீங்கள் குட்டைக்கால்சட்டை அணிந்திருந்தால், அதைக் கழற்றி விடுங்கள். ஒரு பெண்மணியைப் போல நடந்து கொள்ளுங்கள்.

ஆண்களே, நீங்கள் இன்னும் சிகரெட் புகைத்துக்கொண்டு பில்லியர்ட்ஸ் ஆடும் இடங்களுக்கு ஓடினால், அதை நிறுத்துங்கள். நீங்கள் எவ்வளவுதான் சொல்லிக்கொள்கிறீர்கள் என்பதைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. நீங்கள் இன்னும் அந்த அமைப்பைப் பிடித்துக்கொண்டு, "இதுதான் அது," என்றும், "இதுதான் அது," என்றும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், நீங்கள் அதை நிறுத்துவது நல்லது. கீழே திரும்பிப் பார்த்து, வார்த்தையோடு அதை ஆராய்ந்து பாருங்கள். நாம் இப்போதுள்ள இந்த குட்டையான முடி அலங்காரத்திற்கும், இந்தக் காலத்துக்கும் மேலாக வாழ வேண்டும்; உலகம் தோற்றுவிக்கப்படுவதற்கு முன்பே புத்தகத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த மறைவான இரகசியங்களை தேவன் இப்போது வெளிப்படுத்துவதால், நாம் மீண்டும் ஒரு முக்கியமான விஷயத்திற்குள் வந்திருக்கிறோம் (வெளி. 10).

மேலும், இந்தச் சிறிய காரியங்களில் கீழ்ப்படிந்தவர்கள் மற்ற காரியங்களில் அதைப் பிடித்துக்கொள்வார்கள் (ஏசாயா 1:19). அவர்கள் அவ்வாறு செய்யாவிட்டால், அது கிழக்கு மேற்கிலிருந்து எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறதோ அவ்வளவு தூரம் உங்கள் தலைக்கு மேல் கடந்து சென்றுவிடும். [11]

வாக்குத்தத்த தேசத்தைக் கொடுத்தபோது , அவர்கள் எகிப்தில் இருந்தபோதே, அந்த தேசத்தின் ஒவ்வொரு அங்குலத்திற்காகவும் போராட வேண்டியிருந்தது. தேவன் யோசுவாவிடம் , "உன் பாதங்கள் மிதிக்கும் இடமெல்லாம், நான் உனக்குச் சொந்தமாக்கியிருக்கிறேன்" (யோசுவா 1:3) என்று கூறினார். ஆகவே, கால்தடங்கள் "உடைமை"யைக் குறிக்கின்றன. சிலரால் நிலத்தின் விளிம்பை மிகக் கஷ்டப்பட்டு அடைய முடியும். சிலரால் இருகைப் வாளை எடுத்து, பெலிஸ்தியர்களையும் அமோரியர்களையும் வெட்டி, முழுவதையும் கைப்பற்றும் வரை முன்னேற

முடியும். அதைத்தான் நாம் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு வாக்குறுதியும் நமக்கானது. கால்தடங்கள் என்பது உடைமை. நேராகச் சென்று அதை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்! தேவன் அதை நமக்குக் கொடுத்தார். அது ஒரு வாக்குறுதி, அது சத்தியம், அது நமக்கானது. [12]

அவர் தமது வார்த்தையை மக்களுக்கு எப்படி அறிவிக்கிறார்? தேவனுடைய ஞானத்தைக் கவனியுங்கள்; அவிகவாசிகள் இருப்பார்கள் என்பதையும், அவர்களில் பெரும்பான்மையினர் அவிகவாசிகளாக இருப்பார்கள் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். அவர், முன்னறிவின் மூலம் (ரோமர் 8:29-30), அதை விசுவாசிக்கும் ஒவ்வொரு தலைமுறைக்கும் ஒரு சந்ததியை முன்னரே நியமித்தார். நீங்கள் கவனித்தால், ஒவ்வொரு தலைமுறையும் அவருடைய வார்த்தையின்படி சரியாகச் செல்கிறது, எல்லாம் சரியான நேரத்தில் நடக்கிறது, எதுவும் தேவனைத் தடுப்பதில்லை. அவர் தொடர்ந்து செயல்படுகிறார், ஒவ்வொரு நொடியும் மிகச் சரியாக நகர்கிறது. சில சமயங்களில், இது சரியாக நடக்காது என்று நாம் நினைக்கிறோம். ஆனால் நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம், அவருடைய கடிகாரம் நொடிப்பொழுதில் துல்லியமாக நேரமிடப்பட்டுள்ளது, எல்லாம் மிகச் சரியாகச் செயல்படுகின்றன.

"ஒரு நிமிடம் பொறுங்கள்," அவர் சொல்கிறார், "என் கடிகாரம் மிகச் சரியாகச் சுழல்கிறது. அந்த நாட்களில் நான் முதல் மனிதனை வைத்த அதே அடிப்படையில் உங்களையும் வைக்க வேண்டும். லூதரின் அதே அடிப்படையிலும், வெஸ்லியின் அதே அடிப்படையிலும் நான் உங்களை வைக்கிறேன்." ஏனென்றால், பாவம் இப்போது இருப்பது போல அப்போது அறியப்படவில்லை. அக்காலத்தை விட இப்போது நமக்கு அதிக அறிவு இருப்பதால், எதிரி வெள்ளம் போல வரும்போது, தேவ ஆவியானவர் அதற்கு எதிராக ஒரு கொடியை உயர்த்துகிறார் (ஏசாயா 59:19). பார்த்தீர்களா? இன்று, நமக்கு அதிக அறிவும், அதிக புரிதலும் இருக்கிறது. (தானியேல் 12:4, 9-10), அவிகவாசத்தின் நதிகள் வேகமாகப் பாய்ந்து வருகின்றன, ஆனால் தேவன் அதற்கு எதிராக ஒரு கொடியை உயர்த்துகிறார். இந்தக் காரியங்கள் நடக்கும்படி அவர் முன்னரே தீர்மானித்தார். அவை நடக்கும் என்று அவர் தம்முடைய தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக முன்னறிவித்தார். நீதிமான்கள் இந்தக் காரியங்கள் உறுதிப்படுத்தப்படுவதைக் காணும்போது, அது சரி என்று அவர்கள் அறிவார்கள். வேறு யார் என்ன சொன்னாலும், அது சரி என்று அவர்கள் அறிவார்கள்.

[13]

இப்போது, ஒரு இறுதி உண்மை என்னவென்றால், இஸ்ரவேல் தன் தாய்நாட்டில் இருக்கும்போது மட்டுமே தேவன் அவளுடன் செயல்படுகிறார். ஆபிரகாம் தாய்நாட்டை விட்டு எகிப்துக்குச் சென்றபோது என்ன நடந்தது? அவர் தேவனுடைய சித்தத்தை விட்டு விலகிச் சென்றார், மேலும் தாய்நாட்டிற்குத் திரும்பும்

வரை அவர் ஒருபோதும் ஆசீர்வதிக்கப்படவில்லை (ஆதி. 12:9-20; 13:1-4). அவர் தாய்நாட்டிற்குத் திரும்பும் வரை , தேவன் அவருடன் ஒரு தரிசனத்தைக் கூடக் காட்டவோ, வேறு எதையுமோ செய்யவோ இல்லை .

இஸ்ரவேலர் எகிப்திற்கு அனுப்பப்பட்ட நானூறு ஆண்டுகளைப் பாருங்கள், அவர்களுக்குள் ஒரு அற்புதமோ, ஒரு அடையாளமோ, ஒரு காரியமோ நடக்கவில்லை; அது வேதத்தின் வரலாற்றில் பதிவுசெய்யப்பட்ட ஒன்றும் இல்லை.

இஸ்ரவேல் தன் தாயகத்திற்கு வரும்வரை தேவன் அவளோடு ஒருபோதும் உறவாடவில்லை. எனக்குச் செவிகொடுங்கள். கர்த்தர் இவ்வாறு கூறுகிறார், திருச்சபை தாய்நாட்டிற்குத் திரும்பும் வரை தேவன் அதனைக் கையாளமாட்டார்; இதுவே தற்போதைய செய்தி. மூலத்திற்குத் திரும்புங்கள். உங்கள் மெதடிஸ்ட் , பாப்டிஸ்ட், பிரஸ்பிடீரியன் கருத்துக்கள், உங்கள் பெந்தேகோஸ்தே, அசெம்பிளிஸ், ஒருமை, மூமை , ஐம்மை , அது எதுவாக இருந்தாலும் சரி, தேவனுடைய சபை, நசரேயன், பில்கிரிம் பரிசுத்தம், கிறிஸ்துவின் சபை: இவை அனைத்தும் கிறிஸ்துவுக்கு எதிரான இயக்கங்கள். இவை அனைத்தும் உலகத்தையே தாக்குகின்றன என்பதை நான் உணர்கிறேன். அனைத்தும் தவறு, அனைத்தும் பிசாசுடையது ... அவற்றுள் ஒவ்வொன்றிலும் தேவபக்தியுள்ள மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள், அந்த இயக்கங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் தேவபக்தியுள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள், ஆனால் அந்த அமைப்பு தானாகவே தேவனுடையதல்ல. மேலும், கர்த்தர் அதை ஒருபோதும் ஆசீர்வதிக்க மாட்டார். அவர் அதைச் செய்தே இல்லை.

வாக்குத்தத்த தேசத்திற்குத் திரும்பி வரும் வரை அவர் அவர்களை ஆசீர்வதிக்கவே இல்லை ; அவர்கள் வாக்குத்தத்த தேசத்திற்குத் திரும்பி வந்தபோது, அடையாளங்களும் அற்புதங்களும் நிகழத் தொடங்கின. [14]

மோசே ஒரு தேசத்திலிருந்து ஒரு தேசத்தை அழைத்து போல, கிறிஸ்து இன்று ஒரு சபையிலிருந்து ஒரு சபையை அழைக்கிறார் ; அதே காரியம் முன்னுதாரணமாக, அவர்களை மகிமையான நித்திய வாக்குத்தத்த தேசத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறது. [15]

நம் கண்களைத் திறக்குமாறு ஜெபிப்போம் .

கர்த்தராகிய தேவனே, மூச்சுத் திணறும் வரை என்னால் பிரசங்கம் செய்ய முடியும். மற்ற ஊழியர்களாலும் அவ்வாறே செய்ய முடியும். நாங்கள் இங்கே நிற்குகொண்டு, என்ன செய்தாலும், நீர் எங்களுக்கு வழிகாட்டாமல் எங்களால் எங்கும் செல்ல முடியாது . எங்களுக்கு ஆவிக்குரிய பார்வை தேவை. கர்த்தரே, பரிசுத்த ஆவியானவர் எங்கள் கண்களைத் திறப்பாராக (அப் 26:18). எங்கள் புரிதல்களைத் திறந்து, அவருடைய வாக்குறுதிகளை நாங்கள் அறியும்படி அவருடைய பிரசன்னத்தை எங்களுக்குக் காண்பியும் . திரும்பத் திரும்ப, வேதவாக்கியங்கள் வழியாக, வேதாகமம் முழுவதும், நீர் இந்த காரியங்களை வாக்குறுதியளித்தீர் என்பதை நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதை எங்கள்

கண்களுக்கு முன்பாகக் காணவே நாங்கள் இங்கே வாழ்கிறோம். ஆண்டவரே, அதை அருளும். இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில், நான் அதைக் கேட்கிறேன். ஆமென். [16]

குறிப்பு:

- [1] “கேள்விகள் மற்றும் பதில்கள்” (61-1015M), பத்தி. 70
- [2] “மூன்றாவது யாத்திராகமம்” (63-0630M), பத்தி. 265-266
- [3] “மணவாட்டியின் கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஐக்கியம்” (65-1125), பத்தி. 194-195
- [4] “யெகோவா யீரே 1” (64-0402), பத்தி. 194-196
- [5] “அக்காலத்திலிருந்து” (62-0713), பத்தி. 102
- [6] “அவர் முன்னிலையில்” (62-0909E), பத்தி. 67-68, 72-73, 76
- [7] “முரண்பாட்டின் விதை” (65-0118), பத்தி. 127
- [8] “ஒரு முரண்பாடு” (65-0117), பத்தி. 79-82
- [9] “நிராதரவுகள்” (63-0901E), பத்தி. 53-54
- [10] “இது முடிவின் அடையாளமா, ஐயா” (62-1230E), பத்தி. 126-134
- [11] “முத்திரைகள் மீதான கேள்விகளும் பதில்களும்” (63-0324M), பத்தி. 213-216
- [12] “நாங்கள் இயேசுவைக் காண்போம்” (62-0704), பத்தி. 71
- [13] “அவருடைய வார்த்தையை நிரூபித்தல்” (64-0816), பத்தி. 72-74
- [14] “தானியேலுக்கு கப்ரியேலின் அறிவுரைகள்” (61-0730M), பத்தி. 130-137
- [15] “தலைமைத்துவம்” (65-1207), பத்தி. 141
- [16] “இதயத்திற்கான வாசல்” (59-1128), பத்தி. 51

Spiritual Building-Stone No. 1 (new 2010) from the Revealed Word of this hour, compiled by: Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, D-75328 Schömburg, Germany.

www.biblebelievers.de, Fax: (+49) 72 35 33 06

வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் நேரான ஒரு செய்தியுடன் ஒருவர் வருகிறார் மேலும் விரைவான பணி பூமியைச் சுற்றி வரும். தேவனால் முன்குறிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வித்தும் அதைக் கேட்கும் வரை அந்த விதைகள் செய்தித்தாள்களிலும் வாசிப்புப் பொருட்களிலும் பரவும்.

[திரக்கத்தரிசு, நடத்தை-ஒழுங்கு-போதனை“, பக்கம் 724]

Translated by: Mr. Jayanatha Anbarasu

Tamil Editor:

Pastor W.S. Vedha,

Spiritual Building – Stone Ministry,

Post Box: 54,

Pollachi 642001.

Message By: Pastor Gerd Rodewald